Ձիթենու այլաբանությունը (Հակոբ 5)

Առաջին այցը
Քրիստոսի ժամանակից առաջ (հատվածներ 3–14)

Աստված տեսավ հին Իսրայելի ուրացությունը: Նա ուղարկեց մարգարեներին, որ ապաշխարություն աղաղակեն, սակայն քչերը լսեցին: Նա թույլ տվեց, որ ամբարիշտները ոչնչանան և առաջ բերեց հեթանոսներին: Իսրայելի մի քանի արդար ճյուղերը ցրվեցին ամբողջ աշխարհով մեկ:

Ընտանի ձիթենին (Իսրայելը) մահանում է (հատվածներ 3–4): Տերն էտում և պարարտացնում է այն, մի քանի նոր ճյուղեր են աճում, սակայն նրա կատարը շարունակում է չորանալ (հատվածներ 4–6)

Հիմնական ճյուղերը հեռացվում են, պատվաստվում են վայրի ճյուղեր, նուրբ ճյուղերը թաքցվում են (հատվածներ 7–14)

Չորացած ճյուղերն այրվել են (հատվածներ 7, 9)

Վայրի ձիթենի (Հեթանոսներ, հատվածներ 7, 9)

Երկրորդ այցը
Քրիստոսի ժամանակ (հատվածներ 15–28)

Երբ ցրվեց Քրիստոսի Եկեղեցին, Իսրայելը և ցրված ճյուղերից շատերը բարի պտուղ տվեցին:

Բարի պտուղ (հատվածներ 15–18)

Անբերրի հող, բարի պտուղ (հատվածներ 20-22)

Ավելի անբերրի հող, բարի պտուղ (հատված 23)

Պտուղ (հատված 24, այս ճյուղն այլևս չի հիշատակվում)

Լավ հող, լավ և վատ պտուղ (հատված 25)

Երրորդ այցը
Մեծ Ուրացություն (հատվածներ 29–49)

Բոլոր պտուղները փչանում են, այդ թվում՝ ցրված բնական ճյուղերը:

Պտուղները վատն են, սակայն արմատները դեռ լավն են (հատվածներ 29–37)

Վատ պտուղ (հատվածներ 39, 46)

Վատ պտուղ (հատվածներ 39, 46)

Վատ պտուղ (հատվածներ 39, 46)

Չորրորդ այցը
Ավետարանի վերականգնում (հատվածներ 50–76)

Ցրված Իսրայելը հավաքվում է և ավետարանը տարածվում է ամբողջ աշխարհում: Մինչ արդարությունն ավելանում է, ամբարիշտները ոչնչանում են, մինչև ամբարշտություն չմնա (Հիսուս Քրիստոսի Երկրորդ Գալուստը):

Չորացած ճյուղերը այրվեցին (հատվածներ 58, 65–66)

(54–56 Մեղքամիտում) ողիվգաոք ջոինվ ոգ ըսիհտոոիհտոոհ Ոնգնոսկ վաոք սիոդ

Ցրված ծառերի ճյուղերը հետ են պատվաստվում մայր ծառին (հատվածներ 52–53)

Հազարամյակ
(հատվածներ 76–77)

Արդարությունը գերակայում է: Երբ չարը կրկին մտնի աշխարհ, Աստված արդարներին կառանձնացնի ամբարիշտներից և կմաքրի երկիրը կրակով:

Բոլոր ծառերը մեկ են դառնում և տալիս բնական պտուղ (հատվածներ 74–76)

Լավ պտուղը կհավաքվի և այգին կայրվի (հատված 77)